

■ Ἀπὸ τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Τσεχία

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βεντσεσλάβος, Βασιλεὺς τῶν Τσέχων*

Μνήμη: 28η Σεπτεμβρίου

ΕΠΙΓΟΝΟΣ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουντμίλης, Βασιλίσσης τῶν Τσέχων, καὶ γαλουχημένος ἀπὸ ἐκείνην στὴν Ὁρθόδοξη Πίστι, ὁ Ἅγιος Βεντσεσλάβος (τσεχ. Václav) διαδέχθηκε τὸν πατέρα του Βρατισλάβο στὸν θρόνο τῆς Βοημίας σὲ ἡλικία δεκατριῶν ἢ δεκατεσσάρων ἐτῶν (921).

Μέχρις ὅτου ἐνηλικιωθῆ, τὸν ἐπετρόπευε ἡ μητέρα του Δραγομίρα. Ὄταν ὁ Βεντσεσλάβος ἔλαβε στὰ χέρια του τὰ ἡνία τοῦ κράτους (925), ἐδραίωσε τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι στὴν Βοημία καὶ ἐξώρισε τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία εἶχε τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς εἰδωλολατρικῆς ἀντιδράσεως.

Ἄν καὶ Βασιλεὺς, ἐρρῦθμιζε τὴν ζωὴ του σύμφωνα μὲ τὰ πρότυπα τῶν μεγάλων Ἀσκητῶν. Κατὰ τὶς δίκες, φρόντιζε γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ὥστε κανεὶς ἀθῶος νὰ μὴν καταδικάζεται. Θερμὸς ζηλωτὴς τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, ἐξαγόραζε μικρὰ παιδιὰ εἰδωλολατρῶν, τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦντο ὡς σκλάβοι, τὰ ἐβάπτιζε καὶ τὰ ἀνέτρεφε χριστιανικά. Μετέφρασε στὴν τσεχικὴ γλῶσσα τὸ κατὰ Ἰω-

άννην Εὐαγγέλιο καὶ διενήργησε τὴν ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Βίτου (ἡ Γκὺ) καὶ τῆς Ἁγίας Λουντμίλης στὴν Πράγα.

Ὁ νεώτερος ἀδελφός του Βολεσλάβος, ὀρεγόμενος τὰ σκῆπτρα, ἐσκευώρησε συνωμοσία ἐναντίον του μὲ τοὺς εὐγενεῖς εἰδωλοάτρεις, τοὺς ὁποίους εἶχε ἀπομακρύνει ὁ Ἅγιος, ἐπειδὴ ἀντετίθεντο στὸν ἀποστολικό του ζῆλο πρὸς διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μὲ ὑποκίνησι ἐκείνων, ὁ Βολεσλάβος προσκάλεσε τὸν Βεντσεσλάβο στὸ παλάτι του, γιὰ νὰ τὸν θανατώσῃ. Στὸ συμπόσιο ποὺ δόθηκε, ὁ Ἅγιος ἀντιλήφθηκε τὸ δόλιο σχέδιο καὶ ἐνῶ εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἀποδράσῃ, ἤγειρε πρόποσιν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, μὲ τὴν εὐχὴ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ψυχὴ του στὴν ἀτελεύτητη χαρὰ τοῦ Παραδείσου.

Τὸ πρωῖ, μεταβαίνοντας στὴν Ἐκκλησία ὕστερα ἀπὸ μακρὰ καὶ θερμὴ νυκτερινὴ προσευχή, δέχθηκε ἐπίθεσι τοῦ Βολεσλάβου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκτύπησε στὸ κεφάλι. Ὁ Βεντσεσλάβος ἔβαλε τὸ χέρι στὸ σπαθί του, ἀλλὰ ἀμέσως μετενόησε· τὸ πέταξε στὴν γῆ καὶ προσπάθησε νὰ φθάσῃ στὸν Ναό. Στὴν θύρα του, τὸν πρόφθασαν οἱ συνωμότες καὶ τὸν ἀποτελείωσαν μὲ μαχαιριές (929).

Εὐθὺς μόλις ὁ Βολεσλάβος ἔλαβε τὴν ἐξουσία, ἔφερε Γερμανοὺς κληρικοὺς στὴν Βοημία καὶ εἰσήγαγε τὴν λατινικὴ γλῶσσα στὴν λατρεία.

Τρία χρόνια ἀργότερα, ἔδωσε τὴν συγκατάθεσί του νὰ μεταφερθῇ τὸ σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἀδελφοῦ του στὴν Πράγα καὶ νὰ ἐνταφιασθῇ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Βίτου, ἡ ὁποία ἔκτοτε ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Βεντσεσλάβου.

Τὰ πολλὰ θαύματά του κατέστησαν τὸν Ἅγιο προστάτη τῆς Βοημίας.

(*) *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. Α', Σεπτέμβριος, σελ. 326-327, ἐκδόσεις Ὁρμούλια 2001. Ἐπιμέλ. ἡμετ.